

nem Regjeringen og, om fornødent, igjennem Landstuttmesteren at søge Oplysning om, hvilke de Dyr ere, der nu danne denne constante Race, og paa hvilken Maade de ere tilveiebragte. Der- som det skulde vise sig, at de ere tilveiebragte paa en hidtil ubegribelig Maade, saa vilde det ganske vist være høist forkeert at ophæve Stamstutteriet, thi det vilde da blive et af de berømteste Instituter i Verden; der vilde komme Folk trækkende dertil paa samme Maade, som de reise til Aachen og Trier, for at besee de sjældne Ting, som der findes; alle Hestekjendere og Lieb- havere vilde strømme til fra Udlandet for at see Frederiksborg Stamstutteri; blev Institutet forlagt til Rolding, vilde det være bekvemmere og lettere. Jeg skal ved denne Leilighed tillade mig at tilføie, at jeg overhovedet maa ansee en Flytning af Stamstutteriet for overordentlig heldig, thi jo længere det kommer bort fra Frederiksborg, denne smukke Skovegn, der vel besøges af mange Folk, men hvor dog de Færreste reise hen for at see Stamstutteriet — jo længere det bliver flyttet derfra og kommer hen i en Egn, hvor der færdes Folk, der interessere sig for den Slags Ting, desto umuligere vil det blive at vedligeholde et Institut af denne Art, medmindre det, som sagt, kan godtgjøres, at der i Stutteriet foregaaer overnaturlige Ting. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg skal anbefale det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat, paa det Omhyggeligste at undersøge dette Punkt, der er et Cardinalpunkt netop ved Bestemmelsen af, hvorvidt man skal anvende ikke ubetydelige Beløb for at vedligeholde Noget, der efter min Mening aldeles ikke fortjener at vedligeholdes. Hvad det angaaer, at Landstutteriet er foreslaaet ophævet, da kan jeg, som i det Hele troer, at den private Industri ikke trænger til den Understøttelse, der her er Tale om, ikke have Noget derimod, men forsaavidt man gaaer ud fra, at det ved Siden deraf er nødvendigt at give Noget til Hesteavlens Fremme, saa troer jeg, at saalænge der er Tale om Understøttelse fra Statens Side, da er det at ophæve Landstutteriet netop det Uheldigste, man kan gjøre; thi Landstutterier ere anerkjendte for at være Instituter, som fremfor noget Andet ere istand til at udbrede Forædling blandt Hestene. Regje-

ringen har høvrigt ved at forelægge dette Lovudkast gjort en anden mærkelig Ting, som jeg i Korthed skal berøre. Loven af 31te Marts 1852 nævner som sit Maal at tilveiebringe en Forædling af Hesteracen, der kan vedligeholdes igjennem flere Generationer, men det foreliggende Lovudkast antyder ikke, at en Forædling skal finde Sted, det siger blot: vi ville give saa og saameget til Hesteavlens Fremme; men om disse Penge blive brugte paa den ene eller anden Maade, synes at være Regjeringen ganske ligegyldigt. Loven af 31te Marts 1852 indeholder ogsaa visse Bestemmelser, som Landstuttmesteren skulde holde sig efterrettelig, men disse Bestemmelser findes aldeles ikke i det foreliggende Lovudkast, det er aldeles overladt til hans Vilkaarlighed, hvorledes han vil agere og regjere med de Midler, han faaer; der er alene bestemt, at der skal være et Stamstutteri af forskjellige Racer, men, om Landstuttmesteren parrer forstandigt eller uforstandigt, er fuldkommen overladt til ham selv; man vil ikke kunne have noget som helst berettiget Indseende dermed. Dette er overordentlig bekvemt for den Mand, der sidder derude, men det giver overordentlig liden Garanti. Vor hidtilværende Erfaring har lært os, at omdenskjøndt vi have en Lov, der bestemmer, hvorledes man i denne Henseende skal gaae frem, saa er der uafslædigt handlet derimod; men uagtet der har viist sig en Misstemning over, at der er bragt en Fremgangsmaade, som efter min Mening maa ansees for ulovlig, saa kommer man nu med en Lov, der tillader Vilkaarligheden. Det forekommer mig, at man ved at vedtage et Lovudkast som det foreliggende vilde perpetuere et Institut med en vilkaarlig Bestyrelse, uden at man havde den mindste Garanti for, at der vilde blive handlet forstandigere, end den til enhver Tid værende Landstuttmester vilde finde det hensigtsmæssigt, morsomt eller nyttigt.

Sikrning: Det er en meget heldig Stilling, hvori vi befinde os, der ikke ere saa dybt inde i Hesteavlsvæsenet, som saamange andre Medlemmer, at en af de vigtigste Love, nemlig Hesteholdsloven, er bleven forhandlet her i Thinget og afgjort aldeles efter de Heste-